

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

1980

Πρόεδρος

Προς τους Υπουργούς:

- Οικονομικών, κ. Χρήστο Σταϊκούρα
- Ανάπτυξης & Επενδύσεων,
κ. Άδωνι Γεωργιάδη
- Περιβάλλοντος & Ενέργειας,
κ. Κωστή Χατζηδάκη
- Εσωτερικών, κ. Τάκη Θεοδωρικάκο
- Ναυτιλίας & Λιμενικής Πολιτικής,
κ. Γιάννη Πλακιωτάκη

Κοινοποίηση:

Επιμελητήρια - μέλη ΚΕΕΕ

Αθήνα, 4 Μαΐου 2020

Αριθ. Πρωτ.: 1343

Θέμα: «Τροποποιήσεις επί του Ν. 4607/2019 για τον αιγιαλό, υπό το φως των νέων δεδομένων που έχει δημιουργήσει η πανδημία του κορωνοϊού και ενόψει της σκοπούμενης επαναλειτουργίας των καταστημάτων εστίασης και αναψυχής που δραστηριοποιούνται στις παράκτιες περιοχές».

Κύριοι Υπουργοί,

Η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος έγινε αποδέκτης ενός θέματος ιδιαίτερης σημασίας, που έχει δημιουργηθεί σε πολύ μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων - μελών των Επιμελητηρίων και αφορά στην επιτακτική ανάγκη «διόρθωσης» του Ν. 4607/2019, ενόψει και των νέων συνθηκών που δημιουργούν τα προτεινόμενα από την επιστημονική κοινότητα μέτρα για την προστασία των πολιτών στις παραλίες και στα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος.

Οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στις παραλίες θα κληθούν σύντομα να εξυπηρετήσουν τον τουρισμό (εγχώριο και εξωχώριο), ο οποίος συμβάλει πρωταρχικά και καθοριστικά στο ΑΕΠ της χώρας και ταυτόχρονα να τηρήσουν και επιβλέψουν τα μέτρα προστασίας. Με το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο, η κατά τον παραπάνω τρόπο λειτουργία των επιχειρήσεων αυτών είναι ανέφικτη για τους παρακάτω λόγους:

1. Με το νέο νόμο 4607/2019, η έκταση που μπορεί να παραχωρηθεί στον αιγιαλό σε μία επιχείρηση έχει περιορισθεί στα 300 τ.μ., ενώ η απόσταση από τη θάλασσα ορίζεται στα πέντε (5) μέτρα. Σημειωτέον ότι από την παραχωρούμενη έκταση των 300 τ.μ. το 40% πρέπει να παραμένει ακάλυπτο. Γίνεται αντιληπτό ότι με τις νέες επιβαλλόμενες αποστάσεις μεταξύ των ομπρελών, ο χώρος των 300 τ.μ. ουδόλως επαρκεί για να εξυπηρετήσει ελάχιστους επισκέπτες.

Περαιτέρω, η υποχρεωτική απόσταση των 5 μέτρων από τη θάλασσα, καθιστά ανέφικτη την παραχώρηση οποιουδήποτε χώρου σε επιχειρήσεις στις περισσότερες παραλίες στην Ελλάδα, αφού δεν υπάρχουν πολλές παραλίες με πλάτος μεγαλύτερο των επτά (7) μέτρων.

Οι ως άνω περιορισμοί είναι εξ' ορισμού πλέον απαγορευτικοί για την λειτουργία των καταστημάτων, ενώ στη ουσία καταργείται - εκ των πραγμάτων - η δυνατότητα ύπαρξης οργανωμένων παραλιών.

Η κατάσταση αυτή δύναται να αλλάξει με την τροποποίηση του υπάρχοντος νόμου ως εξής:

α) Να ορισθεί η υποχρεωτική απόσταση από τη θάλασσα στα δύο (2) μέτρα αντί των πέντε (5) που ισχύουν σήμερα,

β) Η παραχωρούμενη έκταση να μην περιορίζεται σε 300 τ.μ., αλλά αυτή να καθορίζεται ανάλογα με τη δυναμική της επιχείρησης (είδος άδειας, αριθμός τραπεζοκαθισμάτων στην άδεια, επιφάνεια καταστήματος), την έκταση της συγκεκριμένης παραλίας, τη δημοφιλία - επισκεψιμότητα της παραλίας και την απόστασή της από τα αστικά κέντρα και

γ) Να επιτρέπεται η ανάπτυξη εκτός από ομπρελών και ξαπλωστρών και τραπεζοκαθισμάτων.

2. Ο Ν. 4607/2019 προβλέπει ότι «Ο αυθαίρετος κάτοχος, ο σύζυγος, οι συγγενείς του εξ' αίματος και εξ' αγχιστείας μέχρι το δεύτερο βαθμό, καθώς και οι ομόρρυθμες και ετερόρρυθμες εταιρίες ή ιδιωτικές κεφαλαιουχικές εταιρείες, στις οποίες είναι εταίρος ο αυθαίρετος κάτοχος ή κάποιος από τα προηγούμενα πρόσωπα, αποκλείονται από οποιαδήποτε παραχώρηση αιγιαλού, παραλίας, όχθης, παράκτιας ζώνης, υδάτινου στοιχείου, πυθμένα και υπεδάφους του βυθού της θάλασσας, λιμνοθάλασσας, λίμνης και κοίτης πλεύσιμου ποταμού για χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών. Οι ρυθμίσεις της συγκεκριμένης παραγράφου εφαρμόζονται και για όσους επεκτείνονται αυθαίρετα στο χώρο πέραν αυτού που τους έχει παραχωρηθεί νομίμως».

Η διάταξη αυτή, πέραν του ότι είναι αμφίβολης συνταγματικότητας, είναι υπέρμετρα αυστηρή και δεν κάνει οποιαδήποτε διάκριση, σε σχέση με τη σοβαρότητα της παράβασης. Έχει δε ήδη δημιουργήσει τεράστιο ζήτημα για τις ήδη λειτουργούσες με άδεια επιχειρήσεις.

Όπως διατυπώνεται η παραπάνω διάταξη, ακόμη και για μία ήσσονος σημασίας ή ακόμα και ακούσια επέκταση πέραν του παραχωρηθέντος χώρου, μπορεί να επιφέρει τον αποκλεισμό μιας επιχείρησης από τη δυνατότητα παραχώρησης έκτασης στον αιγιαλό για πέντε έτη! Επίσης, η ίδια ποινή επεκτείνεται και σε ένα εξαιρετικά διευρυμένο κύκλο προσώπων, που μπορεί να συνδέονται με τον «αυθαίρετο κάτοχο». Κατά περίεργο τρόπο, μάλιστα, αποκλείονται ως συνδεδόμενες με τον αυθαίρετο κάτοχο ορισμένες εταιρίες (ΙΚΕ, ΟΕ, ΕΕ), ενώ το ίδιο δεν ισχύει για την

ΕΠΕ, την ΑΕ, τις κερδοσκοπικές αστικές εταιρίες κλπ. Είναι φανερό ότι η εν λόγω διάταξη περιλήφθηκε στο νόμο εντελώς πρόχειρα.

Ο όποιος τυχόν αποκλεισμός μίας επιχείρησης από το δικαίωμα να της παραχωρηθεί μία έκταση στον αιγιαλό πρέπει να συνδέεται με τη σοβαρότητα της παράβασης αλλά και την τυχόν υποτροπή της επιχείρησης.

Η εν λόγω διάταξη πρέπει να απαλειφθεί και οι όποιες ποινές πρέπει να συναρτώνται με τη σοβαρότητα της παράβασης και το αν η επιχείρηση είναι υπότροπη.

Τυχόν μη τροποποίηση του εν λόγω άρθρου θα συνεπάγεται ότι ήδη από αυτή τη σεζόν πολλές επιχειρήσεις, για τις οποίες έχουν διαπιστωθεί ήσσοнос σημασίας παραβάσεις, δεν θα πάρουν άδεια και άρα δε θα λειτουργήσουν.

3. Τέλος, για την παραχώρηση των εκτάσεων και τον έλεγχο των επιχειρήσεων πρέπει να είναι μία και όχι περισσότερες υπηρεσίες, η οποία θα επιβάλει και τα προβλεπόμενα και εξορθολογισμένα πρόστιμα. Διότι με τον υφιστάμενο νόμο επιβάλλονται διπλά πρόστιμα, από το Λιμεναρχείο και από την Κτηματική Υπηρεσία, το οποίο είναι παντελώς άδικο και αδικαιολόγητο.

Κύριοι Υπουργοί,

Πιστεύουμε ότι θα συμφωνήσετε μαζί μας ότι, αν δεν γίνουν άμεσα οι παρακάτω «διορθώσεις» επί του κειμένου του νόμου, η χώρα μας δεν θα μπορέσει να εξυπηρετήσει τον τουρισμό, ενώ ταυτόχρονα οι επιχειρήσεις θα υποστούν αδικαιολόγητη ζημία, η οποία θα μπορούσε έστω και την ύστατη ώρα να αποφευχθεί ή να μετριασθεί.

Κατόπιν των ανωτέρω θεωρούμε ότι η κυβέρνηση πρέπει να αναλάβει νομοθετική πρωτοβουλία για την άρση των αστοχιών του παραπάνω νόμου και την προσαρμογή του στις νέες ανάγκες.

Με εκτίμηση,

Κωνσταντίνος Μίχαλος